

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Puszcza Białowieska, czyli nie tylko żubry

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
średnia

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Białowieżę, przynajmniej ze słyszenia znają prawie wszyscy. Jest kojarzona z żubrami i Puszczą Białowieską. Nie są to jednak jedyne atrakcje tej dużej gminnej wsi leżącej niedaleko granicy z Białorusią. Wycieczkę po samej Białowieży możemy odbyć pieszo, natomiast Rezerwat Pokazowy Żubrów znajduje się kilka kilometrów dalej. My potraktowaliśmy tę trasę jako trasę samochodową.

Wycieczkę naszą rozpoczniemy od obowiązkowego obejrzenia Muzeum Przyrodniczo-Leśnego znajdującego się w budynku dyrekcji Białowieskiego Parku Narodowego. Po wyjściu z muzeum zwiedzamy piękny park pałacowy z carskim dworkiem myśliwskim z 1846 roku. Stąd udajemy się do cerkwi św. Mikołaja z niespotykanym chyba nigdzie ikonostasem z chińskiej porcelany. Z obiektów zabytkowych pozostało nam odwiedzenie kościoła św. Teresy od Dzieciątka Jezus z 1935 roku.

Idziemy teraz do miejsca, gdzie według radiestetów możemy doznać pozytywnego promieniowania, znajduje się ono w lesie w pobliżu linii kolejowej. Leśnicy urządzili tu ścieżkę edukacyjną o nazwie Miejsce Mocy. Po naładowaniu akumulatorów możemy już pieszo lub samochodem przemieścić się na spotkanie z królem Puszczy Białowieskiej, żubrem. Można go zobaczyć w Rezerwacie Pokazowym Żubrów, w pobliżu drogi do Białowieży. Znajdują się tu także koniki polskie (kuzyni dawnych tarpanów), wilki, dziki, łosie, jelenie i sarny, oraz żubronie, krzyżówka żubra i bydła domowego.

Na tym zakończyliśmy naszą wycieczkę, na którą należy poświęcić cały dzień. Zapraszamy.

Program wycieczki

Białowieża

Jak zwiedzić Białowiecki Park Narodowy

Ze względu na szczególne walory chronionego fragmentu najstarszej puszczy Europy, znacznie ograniczono tutaj możliwość ruchu turystycznego. Najstarszą część parku, obecny Obszar Ochrony Ścisłej (dawniej: Rezerwat Ścisły) można zwiedzać wyłącznie w towarzystwie przewodnika, oczywiście po kupieniu biletów wstępu i wniesieniu opłaty za usługę przewodnicką. Zwiedzający mają do przejścia 6-kilometrową stałą trasę do Dębu Jagiełły (wejście na nartach zimą czy wjazd na rowerze wymaga zgody Dyrekcji Parku). Osobnych zezwoleń dyrekcji potrzebują chętni do przejścia innych tras. Z reguły otrzymują je grupy wyspecjalizowane. Należy pamiętać, że w pełni sezonu turystycznego ze względu na tłumy odwiedzających Białowieżę można mieć kłopoty ze zdobyciem biletów. Radzimy wcześniej dokonać rezerwacji w Punkcie Informacji Turystycznej tel. 085 681 22 95, e-mail: pttkbialowieza@sitech.pl

Aby lepiej zrozumieć, czym jest Puszcza Białowiecka, warto wycieczkę w lesie poprzedzić odwiedzeniem Muzeum Przyrodniczo-Leśnego. Działa w nowoczesnym budynku Dyrekcji Parku. Niezwykle atrakcyjną stałą wystawę z pięknymi przestrzennymi dioramami można oglądać wyłącznie z przewodnikiem. Z tarasu wieży widokowej górującej nad budynkiem dyrekcji warto zobaczyć panoramę puszczy.

52°42'03"N 23°52'13"E | na mapie:A

Białowieża

Białowiecki Park Narodowy

Matecznik Europy

Z dala od dużych miast i spławnych rzek, na pograniczu kultur, na zapóźnionym cywilizacyjnie wschodzie Rzeczypospolitej uchował się ostatni skrawek nizinnego lasu mieszanego o pierwotnym charakterze - Puszcza Białowiecka. Od XVI w. chronili ją najpierw polscy królowie, a potem rosyjscy carowie, zawsze z potrzeby zachowania dla dworskich potrzeb wspaniałego terenu łowieckiego.

Zachowały się opisy wielkich polowań z udziałem koronowanych głów. Jedno z nich upamiętnia kamienny obelisk na grobli prowadzącej do myśliwskiego dworku w Białowieży. Napis na wystawionym w 1752 r. pomniku informuje o wielkich łowach króla Augusta III. Ubito wówczas 42 żubry, 13 łosie i 2 sarny. Obecna na polowaniu Jejmość Królowa, zasadniczo pochłonięta lekturą książki, a tylko na chwilę od niej odrywana, położyła trupem 20 żubrów! W 1921 r. najcenniejszy fragment puszczy objęto urzędową ochroną, powołując leśnictwo "Rezerwat", który w 1932 r. przekształcono w Park Narodowy w Białowieży. To najstarszy polski park narodowy.

Obecnie park zajmuje powierzchnię 10,5 tys. ha. Najważniejszy Obszar Ochrony Ścisłej to dawne leśnictwo "Rezerwat". Od 1921 r. przyroda rządzi się tutaj swoimi prawami. Las ma naturalny charakter, nie dokonuje się żadnych wyrębów ani działań ochronnych. Rosną tu liczne pomnikowe okazy drzew, wśród których najokazalsze dęby osiągają 500 lat. Niesłychanie bogata jest flora - ok. 3 tys. gatunków grzybów, ponad 700 gatunków roślin naczyniowych i 270 gatunków porostów. Oprócz majestatycznych puszczańskich drzew, rośliną kojarzoną z Białowieżą jest trawa turówka, zwana żubrówką. Znana jest w całym kraju w formie zakonserwowanej - w butelkach z tradycyjną polską wódką. W Białowieży tę chronioną aromatyczną trawę można kupić wszędzie. Sprzedający utrzymują, że ich żubrówka pochodzi z plantacji.

Fauna parku to ponad 9000 gatunków owadów, 250 gatunków ptaków i 58 ssaków. Mimo prowadzonych od wielu dziesięcioleci obserwacji i badań naukowych ocenia się, że poznano zaledwie połowę wszystkich przedstawicieli białowieckiej fauny. Królem puszczy jest największe zwierzę Europy - żubr. Żyjące na wolności liczy ok. 350 sztuk. W skład Białowieckiego Parku Narodowego wchodzi Rezerwat Pokazowy Zwierząt, gdzie odwiedzający mają okazję zobaczyć króla puszczy na żywo. Dwiema innymi enklawami parku warte zobaczenia: Ośrodek Hodowli Żubrów (zlokalizowany w osadzie Zwierzyniec przy drodze Białowieża-Hajnówka) oraz zabytkowy Park Pałacowy (dawniej otaczał zburzony w 1944 r. pałac carski).

Białowiecki Park Narodowy już w 1977 r. został wpisany na Światową Listę Rezerwatów Biosfery UNESCO, a dwa lata później zaliczono go do obiektów Światowego Dziedzictwa Ludzkości (jako jedyny przyrodniczy obiekt z Polski). W 1992 r. objęto tym nadaniem także podlegającą ścisłej ochronie część białoruskiego Narodowego Parku "Białowieższkaja puszcza". W 1997 r. jako pierwszy z polskich parków, Białowiecki Park Narodowy uhonorowano Dyplomem Europy, co stawia go w czołówce atrakcji turystycznych Europy.

52°42'06"N 23°52'07"E | na mapie:B

Białowieża

Park pałacowy z rzadkimi okazami drzew (XIX w.)

Park pałacowy z rzadkimi okazami drzew, pozostałości założenia pałacowego w stylu angielskim (XIX w.).

52°42'04"N 23°52'11"E | na mapie:C

Białowieża

Dworek Gubernatora Grodzieńskiego

Dworek wzniesiony został w 1845 roku na potrzeby rządu Gubernatora Grodzieńskiego. Budynek zbudowano w pobliżu miejsca w którym stał dawniej dwór Augusta III Sasa. Drewniany budynek wzniesiony został w stylu rosyjsko - szwajcarskim. W 1860 roku podczas polowania w Puszczy Białowieskiej w budynku przebywał car Aleksander II.

Budynek dworku wielokrotnie zmieniał swoje przeznaczenie. Urządzono w nim muzeum z wystawą poświęconą carskim polowaniom. Podczas I wojny światowej w budynku mieścił się szpital polowy. Po wojnie otworzono restaurację i kasyno. W latach osiemdziesiątych XX wieku w dworku funkcjonowało przedszkole. w 1996 roku obiekt wyremontowano z przeznaczeniem na Ośrodek

Edukacji Przyrodniczej BPN.

52°42'10"N 23°50'44"E | na mapie:D

Białowieża

Porcelanowy ikonostas

W zabytkowej murowanej cerkwi św. Mikołaja znajduje się rzadko spotykany ikonostas z chińskiej porcelany. To jedyny tego rodzaju zabytek Polsce, a w Europie jeszcze tylko dwie cerkwie zostały podobnie wyposażone. Białowiecki ikonostas, czyli ściana z ikon oddzielająca nawę główną od ołtarza, został sprowadzony z Petersburga na specjalne życzenie cara Aleksandra III. Jego dominującym kolorem jest zieleń, a wzory mają przeważnie charakter roślinny. Cerkiew można zwiedzać po umówieniu telefonicznym: 085 681 25 00.

52°42'11"N 23°51'04"E | na mapie:E

Białowieża

Kościół św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1927–1935)

Kościół św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1927-1935) z kaplicą św. Huberta z pięknym wystrojem.

52°42'02"N 23°52'26"E | na mapie:F

Białowieża Mocy, przybywaj!

Nawet jeśli się okaże, że nie posiadamy daru wyczuwania pozytywnego promieniowania i subtelných wibracji, warto wybrać się do Miejsca Mocy. Niedaleko parkingu przy torach nieczynnej linii kolejowej Białowieża-Hajnówka leśnicy urządzili ścieżkę edukacyjną o nazwie Miejsce Mocy.

Po krótkim spacerze przez wspaniałą świerkowy bór, znajdziemy się w wyjątkowym (zdaniem radiestetów) miejscu. Rozpoznamy je po dziwnie uformowanych drzewach, podobno rozsadzanych skumulowaną energią z głębi ziemi, oraz tajemniczych gładkich ułożonych w sposób zdradzający ich specjalne przeznaczenie. Wrażliwi wyczuwają wspomniane wcześniej promieniowanie i wibracje, ponoć o wręcz oszałamiającym działaniu. Niewrażliwi rozpoznają Miejsce Mocy dzięki tablicy informacyjnej.

W Puszczy Białowieskiej pozostało wiele śladów po dawnych jej mieszkańcach. Są to najczęściej prasłowiańskie cmentarzyska kurhanowe. Być może Miejsce Mocy to dawny świątynny gaj, gdzie w cieniu okazałych dębów stał ołtarz. Być może składano tu ofiary, czyniono wróżby i ucztoowano dla chwały bóstw.

52°40'57"N 23°46'51"E | na mapie:G

Białowieża Żubry i żubronie

Najpotężniejszym zwierzęciem żyjącym w Polsce jest żubr. Może osiągać 1,8 m wysokości i wagę ok. 900 kg. Puszcza Białowieska była jego odwieczną ostoją. Przed I wojną światową tutejsze stado liczyło ponad 700 sztuk. Niemieccy żołnierze i miejscowi kłusownicy doprowadzili do całkowitej zagłady żubrów. Ostatnie zwierzę zabito wiosną 1919 r. Na ziemiach polskich ocalały zaledwie trzy sztuki w zwierzyńcu książąt von Pless w śląskiej Pszczynie. Były to żubry odmiany białowieskiej pochodzące z hodowli uzyskanej ze zwierząt подарowanych wcześniej pszczyńskiemu księciu przez cara Aleksandra II.

Protoplastami wszystkich obecnych polskich żubrów odmiany białowieskiej były: książęcy byk o imieniu Plisch oraz przywiezione ze Szwecji krowy Biserta i Biscaya. Pierwszym żubrem, który przyszedł na świat w 1937 r. w wyniku działań restytucyjnych w Białowieży, była samica o imieniu Polka. Królowie puszczy szczęśliwie przetrwali II wojnę światową. Prowadzona z sukcesami powojenna hodowla zaowocowała wypuszczeniem pierwszych żubrów na wolność w 1952 r. Pięć lat później przyszło na świat pierwsze "wolnościowe" żubrze cielę.

Majestatycznego Jego Wysokość Króla Puszczy można zobaczyć w Rezerwacie Pokazowym Żubrów w pobliżu drogi do Białowieży. Znajdują się tu także koniki polskie (kuzyni dawnych tarpanów), wilki, dziki, łosie, jelenie i sarny. Ciekawostką rezerwatu jest żubroń, czyli mieszaniec żubra i bydła domowego. Po raz pierwszy skrzyżowania obydwu gatunków dokonano już w połowie XIX w. W Białowieży badania nad możliwością szerszego zastosowania żubroni w hodowli podjęto po 1958 r. Ponieważ nie przyniosły zadowalających rezultatów, obecnie w Polsce nie hoduje się żubroni na większą skalę. Osobniki, które można zobaczyć w rezerwacie pokazowym, budzą respekt u odwiedzających. To zwierzęta znacznie większe od żubrów - wyższe i masywniejsze. Mogą osiągnąć do 1200 kg wagi!

52°42'16"N 23°47'46"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): arch. Demart, fot. K. Niedźwiedź, , Sanka, td17, Aniuszka, km_nida, fot. K. Niedźwiedź

Trasa dodana przez: km_nida

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 24 sierpnia 2024 21:11:14